

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 9429 af 15/08/1996 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-102-96 om ortopædiske fodindlæg - varig svær foddeformitet - forfodsfald - hjælpemiddel

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 20089-94

Ankestyrelsens principafgørelse O-102-96 om ortopædiske fodindlæg - varig svær foddeformitet - forfodsfald - hjælpemiddel

Resume:

Der kunne ikke gives støtte til ortopædiske fodindlæg til en kvinde med forfodsfald, idet der efter en lægelig vurdering ikke forelå en svær foddeformitet.

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Kassationsdato:

12-06-2009

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 58, stk. 1

Vejledninger:

Socialstyrelsens vejledning nr. 1 af 14. juni 1988 om ydelse af hjælpemidler i henhold til bistandslovens § 58 - NKH 06.12.12 - Ortopædiske fodindlæg

Sagsfremstilling:

En kvinde søgte om støtte til ortopædiske fodindlæg som følge af skæve storetæer med knyster, svær forfodsfald og skæv belastning af fødderne.

Ansøgerens lidelse var bl.a. beskrevet i en speciallægeerklæring.

Kommunen afslog ansøgningen, da lidelsen ikke skønnedes at være varig, idet alle behandlingsmuligheder ikke var udtømte.

Ankenævnet pålagde kommunen at bevilge fodindlæg, da nævnet fandt, at de helbredsmæssige betingelser for bevilling var opfyldte.

Ifølge udtalelse fra nævnets lægekonsulenter var det korrekt, at knyster ikke kunne betragtes som en varig lidelse, forudsat at patienten var villig til at lade sig operere. De fleste af disse patienter havde imidlertid en forfodsfald, der ikke kunne korrigeres fuldt ud ved en operation, og de fik derfor postoperativt ordineret fodindlæg til aflastning og for at forebygge tilfald.

Kommunen klagede over nævnets afgørelse. Kommunen fandt, at varig hedsprincippet var tilsidesat, da en operation formodedes at løse problemet, hvorefter der kun ville være tale om et tilfald. Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af den tvivl, der havde foreligget omkring spørgsmålet, om der forelå en svær varig foddeformitet, om der var tale om en varig lidelse, og om der kunne stilles krav om operation.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøgeren ikke var berettiget til støtte til ortopædiske fodindlæg efter bistandslovens § 58.

Begrundelsen for afgørelsen var, at der efter en lægelig vurdering ikke forelå en svær foddeformitet, der berettigede til støtte efter § 1 og § 12 i hjælpemiddelbekendtgørelsen.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på den beskrivelse af ansøgerens fod, der var givet i speciallægeerklæringen. Efter denne beskrivelse var der ikke tale om et svært forfodsfald.

Ankestyrelsen bemærkede i øvrigt i afgørelsen, at det fremgår af bistandslovens § 17, at det kan pålægges den, der søger bistand, at medvirke til sagens behandling, herunder at lade sig undersøge af en læge eller indlægge til observation eller behandling. Det er almindeligt antaget, at en ansøger ikke vil være berettiget til at modsætte sig et mindre og ufarligt helbredende indgreb, der er lægeligt anbefalet. Der er derimod ikke pligt til at underkaste sig undersøgelse eller behandling, der kan medføre fare for liv eller førlighed.

Ankestyrelsen fandt i den foreliggende sag ikke grundlag for konkret at tage stilling til, om det havde været berettiget at stille krav om, at muligheden for operation skulle forsøges.

Ankestyrelsen ændrede således nævnets afgørelse.